

Edison Jazz/World Gala 2011

Muziekgebouw Frits Philips in Eindhoven vormde alweer voor het vijfde achtereenvolgende jaar het statige decor voor de uitreiking van de Edisons in de genres jazz- en wereldmuziek. Maar diverse optredende artiesten gebruikten het ook als podium voor een boodschap richting de politiek. Juist die oproepen bevestigden waar het bij de Edison Awards allemaal om draait: de muziek.

Het gala werd gepresenteerd door Co de Kloet, NTR-radiomaker voor Radio 6 Soul & Jazz, en als altijd vormde het Metropole Orkest, onder leiding van John Clayton, de muzikale ruggengraat. Het orkest zorgde er niet alleen voor dat de optredende artiesten konden 'shinen', maar stond ook zelf in het middelpunt van de belangstelling.

Eerbetonen

De avond stond sowieso in het teken van de dankbetuigingen. Zo stond op de lange bedanklijst van Tineke Postma, die haar Edison in de categorie Jazz Nationaal persoonlijk kwam ophalen, onder anderen de twee maanden eerder overleden jazzpromotor Harry Velleman. "Hij heeft me al die tijd ondersteund", zei de saxofoniste. Gelukkig had ze hem nog wel van haar award kunnen vertellen.

De Edison Jazz Bijzondere Uitgave van Historische Aard was voor de cd-serie The Sesjun Radio Shows, waarin delen verschenen met concerten van Art Blakey, Bill Evans en Chet Baker. De serie werd gemaakt door Sesjun-presentator Cees Schrama in samenwerking met het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid, en door T2 Entertainment op de markt gebracht. Het was dan ook Schrama die het beeldje kreeg uitgereikt. Hij droeg de prijs op aan Dick de Winter, die alle uitzendingen van het legendarische live jazzprogramma – van 1973 tot en met 2004 – produceerde.

Zo vader zo zoon

Buitengewoon bijzonder was ook de Edison in de categorie Jazz Internationaal. Die was toegekend aan Gerald Clayton, voor diens album Bond, The Paris Sessions. Zijn virtuoze pianospel kreeg een extra dimensie in combinatie met het Metropole Orkest, gedirigeerd door... zijn vader. Het waren tien magische minuten waarin de chemie oversloeg op muzikanten en publiek.

Door afwezigheid van de hoofdpersoon werd voor de Edison Jazz Vocaal een filmpje vertoond. Daarin was te zien hoe Radio 6-presentator Vincent van Engelen de award overhandigde aan Kurt Elling voor zijn album The Gate. Elling schrijft teksten op instrumentale jazznummers en plooit zijn stem bij het uitvoeren als het ware om de muziek heen. Uit de categorie 'je moet erbij geweest zijn'...

Nog meer eerbetonen

Ruth Jacott was erbij, en hoe. Haar was de Edison Jazzism Publieksprijs ten deel gevallen voor haar cd *A Tribute To Billie Holiday*. Ook op die studio-opname bracht ze haar eerbetoon onder begeleiding van het Metropole Orkest, en daarvan was ze danig onder de indruk, getuige haar pleidooi tijdens de uitreiking. "We moeten er allemaal voor vechten dat het Metropole Orkest blijft bestaan", oreerde Jacott. Zij noemde ook Albert Verlinde expliciet, die haar eerder gevraagd had de titelrol te spelen in de musical *Billie Holiday*, en het vervolgens mogelijk maakte dat ze haar 'award winning' cd kon opnemen met het Metropole Orkest. Met gloedvolle vertolkingen van de klassiekers *Ain't Nobody's Business* en *Lover Come Back To Me* liet de zangeres horen een terechte winnaar te zijn.

Niet de mantel der liefde

Na de aankondiging dat het album *Fado Tradicional* de Portugese Mariza een beeldje had opgeleverd in de categorie World, was het de beurt aan de Edison Jazz DVD. Die was toebedeeld aan Aretha Franklin – *The Legendary Concertgebouw Concert Amsterdam 1968*. Een unieke registratie, alleen al omdat dit de enige keer is geweest, dat Aretha Franklin in Nederland heeft opgetreden. De opnamen werden destijds geregisseerd door Bob Rooyens, die de film later beeldje voor beeldje heeft gerestaureerd. Willem van Kooten en Freddy Haaijen van Red Bullet produceerden het geheel. Rooyens en Van Kooten namen het beeld dan ook in ontvangst, geflankeerd door Rick Haaijen, de oudste zoon Freddy. Overigens was daar nog even discussie over. Jazzkenner en journalist Hans Mantel leek zich in de pers de herontdekking van dit dvd-project toe te eigenen en daarmee de geijkte ontvanger van de prijs te zijn. Daar waren de toenmalige producten het echter niet mee eens. Daarop besloot Mantel dan maar helemaal van de reis naar Eindhoven af te zien. Co de Kloet reikte het beeldje tijdens het gala uit. Maar voordat het zover was, moest hij – nadat hij Van Kooten in zijn enthousiasme aankondigde als 'plaatsgenoot' - alle zeilen bijzetten om te voorkomen dat de prijswinnaar op een van zijn stokpaardjes klom. "Wijdemeren is geen gemeente, maar een administratieve verzamelnaam...", begon Van Kooten zijn betoog, maar De Kloet kon hem nog net op tijd onderbreken. Shirma Rouse rondde het deel voor de pauze af met het tweede eerbetoon van de avond: een swingende medley van Aretha Franklins grootste hits.

Latin vibes

Zoals altijd stond het deel na de pauze in het teken van een fenomeen. Van de winnaar van de Edison Jazz Oeuvreprijs. Dit jaar was dat Ivan Lins. De Braziliaanse singer-songwriter trad ter ere hiervan ruim een uur lang op. Meestergitarist Leonardo Amuedo begeleidde hem. Lins memoreerde zijn warme band met Nederland. In gebrekkig (of laten we zeggen geëmotioneerd) Engels vertelde hij dat die begon met zijn kennismaking met Josée Koning. Zij betrad dan ook het podium om twee nummers gezamenlijk te vertolken.

“Josée introduceerde me aan veel mensen”, herinnerde Lins zich vanachter zijn keyboard, “waaronder het Metropole Orkest.” Met dit orkest nam hij ook een album op, dat in 2009 werd bekroond met een Latin Grammy Award. Hij roemde het orkest vanwege zijn beheersing van zo vele stijlen, en noemde het ‘een van de beste orkesten in de wereld’. “This one deserves to be supported forever”, vond hij.

Lins ontving zijn award uit handen van de Eindhovense wethouder Joost Helms, die daarmee even verguld leek als de winnaar. Bij het naar voren komen trok Lins zijn microfoonstandaard om met het snoertje van zijn oortelefoon, waarmee hij al de hele avond worstelde. Na verschillende pogingen om in het Engels een dankwoord te spreken kwam hij uiteindelijk niet verder dan “Thank you very very much.” Oprechte emotie, die volledig aansloot bij zijn wat onbeholpen, maar oh zo charmante aankondigingen van de nummers, die hij vol overgave speelde.

Zoals het hoort waren de optredende artiesten de sterren van het Edison Jazz/World Gala 2011. Maar zelden stond een ‘begeleidingsband’ zo zeer op de voorgrond als het Metropole Orkest deze avond. En terecht.

Werner Schlosser